

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Fotografie Gustava Giebla

Ročník XXI.

KVĚTEN 1979

PROGRAM MÁJOVÝCH OSLAV

-
1. května 9.00 hod. MANIFESTACE PRACUJÍCÍCH na nám. K. Gottwalda (sraz na seřadištích v 8 hod.)
-
6. května 16.00 hod. POKLÁDÁNÍ VĚNCŮ K PAMÁTNÍKU DRUŽBY na počest 34. výročí osvobození Sovětskou armádou (sraz delegací v 15.30 u středního vchodu kasáren KG)
-
6. května LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD do letního kina (sraz na seřadištích do 20 hod.)
Lampiónové průvody v Drahotuších, Velké a ostatních částech města budou organizovány obvyklým způsobem
-
7. května SLAVNOSTNÍ PŘÍSAHA VOJENSKÉ POSÁDKY na Gottwaldově náměstí
-
2. června MÍROVÁ SLAVNOST a zábavné odpoledne pro děti v letním kině
-

Ke Dni učitelů uspořádal MěstNV v Hranicích 28. března 1979 besedu s vyhodnocením učitelů. **Čestné uznání rady MěstNV** obdrželi: **Ivana Martínková**, učitelka I. ZDS v ulici 1. máje, **Růžena Novotná**, vychovatelka II. ZDS na Šromotově náměstí, **Miluše Řepová**, vychovatelka III. ZDS na náměstí 8. května, **Vítězslav Hous**, zástupce ředitele ZDS v místní části Drahotuše, **Agneša Kunčáková**, učitelka ZDS v místní části Drahotuše, **Beno Voznica**, učitel zvláštní školy internátní, **Jaroslav Horák**, profesor gymnázia, **Josef Koudelka**, učitel střední průmyslové školy, **Vítězslava Rambuchová**, učitelka střední zdravotnické školy, **ing. Osvald Hlávka**, profesor střední lesnické technické školy, **Pavel Lukeš**, vychovatel středního odborného učiliště SIGMA, **Marie Žabičková**, zástupkyně ředitelky mateřské školy v Komenského ulici, **mjr. Jaroslav Posolda**, učitel vojenského útvaru, **pplk. Vladimír Kučera**, učitel vojenského útvaru.

Na celookresním aktivu pedagogů a školských pracovníků v Přerově převzali **čestné uznání odboru školství ONV a odborového svazu pracovníků školství a vědy Alexandra Kopecká**, učitelka ZDS při dětské léčebně Radost v Teplicích nad Bečvou, **L. Slovákova** ze ZDS v místní části Drahotuše a **J. Facková** z mateřské školy na Struhlovsku, **čestné uznání rady ONV Jana Pospíšilová**, ředitelka Městského domu pionýrů a mládeže v Hranicích a **Jana Holubová**, zástupkyně ředitelky I. ZDS v ulici 1. máje, titul „**vzorný pracovník resortu školství**“ byl udělen **Zdence Bláhové**, kuchařce školní jídelny ZDS Hranice 4 — **Velká, čestné uznání rady Severomoravského KNV 20. března 1979** převzal v Ostravě **MUDr. Miroslav Vysloužil**, ředitel OUNZ v Přerově jako dlouholetý externí učitel střední zdravotnické školy v Hranicích, **čestný titul „vzorná učitelka“** převzala **Anežka Brzobohatá**, ředitelka II. ZDS Hranice, Šromotovo náměstí.

Ing. Vladimír Foltánek, Arnošt Wildner

Místní názvy v oblasti školního polesí VALŠOVICE střední lesnické technické školy v Hranicích.

Polesí VALŠOVICE je školním polesím střední lesnické technické školy v Hranicích. Má rozlohu 1600 ha a rozprostírá se v Hranické pahorkatině, lemuje jižní okraj údolí Moravské brány. Území školního polesí bylo až do dvacátých let tohoto století součástí panství Lipník nad Bečvou, pro něž se užívalo názvu panství Helfštýnské. Některé místní názvy v oblasti školního polesí Valšovice přežívají snad už stovky let, jiné vznikly zcela nedávno. I když u všech místních názvů nelze zcela přesně zjistit jejich původ, v převážné většině dokumentují terénní či floristickou charakteristiku místa, jméno dřívějšího majitele lesa či pozemku, události, která se zde stala apod.

Následující přehled obsahuje místní názvy lesních porostů, cest, rybníků, potoků či jiných lokalit v oblasti školního polesí Valšovice, užívané v současnosti jak pracovníky polesí, tak obyvateli okolních obcí.

1. **U Antonička** — místo je pojmenováno podle obrázku sv. Antonína, který zde byl donedávna vyvěšen. Začíná zde Helfštýnská cesta, která odbočuje od silnice Teplice nad Bečvou — Valšovice.

2. **Květoňka** — les na rovině asi 1 km po Helfštýnské cestě od Antonička vlevo, pojmenován patrně podle bývalého majitele Květoně. Příjmení Květoň se vyskytovalo v blízkých obcích poměrně často. Nyní je zde v místě bývalé lesní školy vybudována učebna praxe a cvičná plocha s trenažéry pro výuku studentů SLTŠ v Hranicích.
3. **U rybníčků** — také **Valšovická jezírka** — je komplex sedmi rybníčků v řadě za sebou na potůčku mezi Květoňkou a Valšovicemi.
4. **Pod myslivnou** — také **Pod revírem** — lesní porosty vlevo od Valšovické cesty směrem od budovy školního polesí (myslivny).
5. **Kouty** — les mezi Valšovicemi a Paršovými, do kterého cípatě zasahovala soukromá políčka a tvořila „kouty“.
6. **Dvorčák** — les blízko obce Paršovice náležel v minulosti paršovskému dvorství. Nyní státní přírodní rezervace.
7. **Na barvínkou** — jsou lesní porosty za Maliníkem vlevo od Helfštýnské cesty. Místo se zde kobercovitě vyskytuje brčál menší (Vínca minor), kterému se lidově říká barvínek, je to rostlina s tuhými, vždy zelenými listy a modrými kvítky.
8. **Nad zabitým** — na cestě mezi obcí Paršovice a Týnem nad Bečvou a Lipníkem nad Bečvou docházelo v minulosti k častým neštěstím a přepadům, při kterých byl snad i někdo zabit.
9. **Na vyhlídce** — okraje porostů poblíž křižovatky cesty Nedokončené a silnice Paršovice — Týn nad Bečvou. Z těchto míst jsou vidět směrem na Paršovice Hostýnské vrchy a Hostýn.
10. **Čalubová** — je název lesů nad bývalým obecním paršovickým pastviskem podle někdejšího Čaluby z Paršovic. Pramení zde potůček, který protíná cestu Nedokončená.
11. **Kamínka** — jsou lesy vlevo od silnice Paršovice — Týn nad Bečvou za lesní silničkou Lajmankou. Název vzešel patrně od toho, že v půdě je plno drobných kamének a křemenných oblázků.
12. **Cigánka** — jsou lesy pod hájenkou Na vyhlídce. Procházel tudy kdysi tzv. Lipenský chodník, který byl vyhrazen k putování cikánům. V místě zv. Cigánka měli cikáni tábořiště.
13. **Na stole** — jsou lesy na planině „rovná jako stůl“ pod Kamínkou.
14. **U jezírka** — na potůčku, který pramení v Dlouhé seči a v Kamínce je vybudován lesní rybníček (jezírko).
15. **Pavelák** — je les severně od obce Dolní Nětčice. Název je odvozen patrně od jména Pavel, Pavelka nebo Pavelec.
16. **Dlouhá seč** — les mezi silnicí Paršovice — Týn nad Bečvou a Pavelákem tvoří několik stejnověkých, řadově uspořádaných porostů, tvořících tak několik „dlouhých sečí“.
17. **Kaly** — je název obce, která ležela přibližně 800 m od Laviček po Helfštýnské cestě směrem na Maliník a byla zničena za třicetileté války. Název dosud přetrvává.
18. **U dubů** — jsou prostory s převahou dubu vpravo od Helfštýnské cesty asi 1,5 km od Maliníku směrem k Helfštýmu.
19. **U týnského** — název vznikl patrně konstatováním blízkosti týnského (snad obecního) lesa.

20. **Jelení žleb** — ještě v 18. století se ve zdejších lesích trvale vyskytovala jelení zvěř. V Jelením žlebě měla asi častější stávaníště.
21. **Jelení studna** — je název studánky, v které pramení potůček protékající Jelením žlebem.
22. **Eliáška** — lesní porosty na rovině u Bečvy proti obci Slavič. Název je odvozen od obrázku sv. Eliáše, který zde byl umístěn na starém dubu. Za druhé světové války zde Němci vytěžili modřiny vysoké až 60 m.
23. **Pod lomem** — je název prudkého svahu směrem k Bečvě, v jehož horní části je malý opuštěný lom, kde se lámal kámen na stavbu lesních cest.
24. **Bukoveček** — je název státní přírodní rezervace s původními porosty buku ve stáří až 140 let, od nichž je zřejmě i název.
25. **Lipová skalka** — je kamenitá stráň proti Slaviči, kde mezi velkými balvany slepence rostly lípy.
26. **Maliník** — představuje nejvyšší bod školního polesí 478 m n. m. Zde na náhorní rovině, kterou protíná Helfštýnská cesta, stávala lovecká chata. V době, kdy byly zakládány nynější porosty na Maliníku, se na pasekách rozšířil maliník (*Rubus idaeus*), od něhož lokalita dostala pojmenování.
27. **U laviček** — na křižovatce cest Rybářské a Helfštýnské jsou stabilně zabudovány odpočívny lavičky pro turisty.
28. **Matějkovo zátiší** — je pomníček s okolní estetickou výsadbou okrasných dřevin, věnovaný absolventy SLTŠ v Hranicích prvním českému řediteli školy Františku Matějkoví (1920—1939).
29. **V dálce** — silnice Valšovice — Paršovice prochází lesem v úseku asi 500 m. Pod uvedeným názvem jsou uváděny lesní porosty vpravo od silnice směrem od Valšovic.
30. **Nad studánkou** — nyní užívanější název **U chaty** — je název lesních porostů na rovině nad Roklím, v jejíž horní části je studánka, v níž pramení potůček protékající Roklím. V roce 1976 zde byla vybudována architektonicky zajímavá stavba lesní ubytovny — chaty s vyhlídkou na rezervaci Bukoveček.
31. **U vodopádu** — je uměle vytvořený vodopád na potůčku nad Roklím. V místě se těžil kámen, při rozšiřování lomové stěny bylo koryto potůčku přeloženo na již vylámanou stěnu a tím byl dán základ vodopádu.
32. **Na zámčisku** — je název plošiny nad protisměrnými prudkými zatáčkami cesty Gabrielky proti Drahotušům. Podle místních pověstí zde stával zámek pánů z Drahotuš, stopy však zde nejsou.
33. **Bezednice** — je údolí nad Zámčiskem, kterým protéká potůček pramenící poblíž Květoňky. Podle ústního podání se Bezednicí původně nazývala studna v tomto údolí zásobující vodou zámek.
34. **Na točce** — spojovací zpevněnou cestu (Novou) mezi cestami Helfštýnskou a Gabrielkou bylo nutno z terénních důvodů vyústit na Gabrielku točkou zařezanou do prudké stráně. Z točky je nádherný výhled na Moravskou bránu a Hranice.
35. **Křivý** — jsou lesní porosty ve svahu ke Gabrielce poblíž serpentým — chodníku zdolávajícího serpentýny svah od hranických Pasek k Antoníčkově. Podle stop v terénu tudy vedla v minulosti vozová cesta.
36. **Na Hrachálce** — je planina nad prudkým svahem Křivého. Jsou zde pozůstatky drobného šterku (velikostí snad připomínajícího hrách).

37. **V březí** — jsou bývalé selské lesy se značným zastoupením břízy na levém břehu Bečvy za Rybářemi, nyní les JZD Drahotuše.
38. **U zárubu** — je místo asi 150 m za budovou školního polesí Valšovice vlevo od Valšovické cesty, kde se otesávaly klády z lesa na trámy.
39. **Na Kopánce** — je pozemek v blízkosti nynější hájovny Na Rybářích, byl zemědělsky obhospodařován a pro značnou nerovnost se k obdělávání užívalo motyk, odtud snad i název. Nyní je větší část pozemku zalesněna.
40. **Hadovec** — je potok s četnými meandry, připomínající tvarem toku hada. Potok napájí vodou nově zbudované rybníčky u Paršovic.
41. **Fonk** — jediný poněmčený název v celém polesí, označující lesní porosty vlevo od Helfštýnské cesty od Květoňky po křižovatku U laviček. Původ názvu „fonk“ snad možno odvodit od německého slovesa „fangen“ = chytati, lapati, popř. od der Fang = úlovek, pařát. Patrně zde byla v minulosti chytána živá zvěř.
42. **Podklíní** — klín lesa pod Nedokončenou cestou zasahující do okolních polí, možná také je název odvozen od slova klen, javor klen, který zde někdy rostl. Je zde zbudována lovecká střelnice SLTŠ v Hranicích.
43. **V jedlovci** — jsou bývalé selské lesy se značným zastoupením jedle (v současné době odumřelí) na levém břehu Bečvy za hranickými Pasekami, nyní les JZD Drahotuše.
44. **U garáží** — jsou lesní porosty v okolí komplexu garáží, skladů a dílen školního polesí, asi 100 m po Valšovické cestě vpravo od lesovny.
45. **U obrázku** — je lokalita asi v polovině Nové cesty, kde byl umístěn obrázek svatého na památku neštěstí v roce 1951. Při soustředování dřeva se převrátil pásový traktor a přimáčkl a usmrtil u buku traktoristu.
46. **Obecní jehličí** — je bývalý obecní jehličnatý les obce Paršovice na kraji Dvorčáku.
57. **U mrchoviště** — je okraj lesa od Gadasovy louky k rybníku na potoku Hadovci, kde se pravděpodobně zakopávaly mršiny.
48. **Lukašikova louka** — leží uprostřed lesního komplexu vlevo od Helfštýnské cesty, asi 500 m za křižovatkou U laviček směrem na Helfštýn. Měl ji pronajatou bývalý lesní hajný školního polesí Lukašík. V současné době je zde zřízeno poličko pro zvěř.
49. **Gadasova louka** — za lesem V dálce směrem na Paršovice, kterou měl pronajatou Gadas z Paršovic, nyní slouží jako horní sklad dřeva.

Cesty:

1. **Spodní** — tvoří hranici mezi lesem Křivým a hranickými Pasekami, vede spodem pod prudkým svahem.
2. **Gabrielka** — zpřístupňující severní svahy školního polesí, je pojmenována podle Gabriely, dcery Bedřicha Smetany, která zemřela 9. června 1854 v Týně nad Bečvou.
3. **Helfštýnská** — je lesní silnice protínající jako osa území školního polesí, hlavní komunikační spoj. Začíná u Antonička, směřuje k Helfštýnu a napojuje se na silnici Paršovice — Týn n. B.
4. **Valšovická** — je lesní silnička od obce Valšovice kolem budovy školního polesí do lesa směrem k Matějkovu památníku.

5. **Nedokončená** — je zpevněná cesta od Matějкова zátiší na konec Podklíní, odkud pak pokračuje jako mezpevněná až k vyústění na silnici Paršovice — Týn nad Bečvou, proto také nazývaná „nedokončená“. Stavěna byla za německé okupace v době druhé světové války, proto přežívá ještě název „okupačka“.
6. **Lajmarka** — též **Nětčická** — je nově vybudovaná lesní silnička s asfaltovým povrchem, o jejíž výstavbu se zasloužil vedoucí školního polesí ing. Jaromír Lajmar. Silnička směřuje od Kamínky na Nětčice.
7. **Úzká** — od Kamínky k Maliníku.
8. **Ořechová alej** — začíná na Nedokončené cestě v Podklíní, protíná Úzkou cestu a končí na cestě Helfštýnské. Původně se takto jmenovala celá stráž, kterou alej prochází, poněvadž zde rostly vlašské ořechy asi před 150 lety, později zde byly vysázeny modřiny, nyní převládá smrk.
9. **Rybářská** — též **Matějкова cesta** vede od Matějкова pomníčku směrem k Rokli a na Rybáře.
10. **Nová cesta** spojuje Helfštýnskou a Gabrielku.
11. **Tomečkova alej**, začíná u Valšovických jezírek, protíná Helfštýnskou cestu a končí na Gabrielce.
12. **Hřebenová cesta** od Helfštýnské cesty vpravo ke státní přírodní rezervaci Bukoveček vede po rozhraní náhorní roviny Maliníku a počátku svahu do Rokle.

Literatura:

- J. Jakeš, Záhorské lesy: Záhorská kronika 1950, č. 5 a 6.
- J. Horák, K. Krontorád: Průzkum typologický a historický polesí Valšovice, Ústav pro hospodářskou úpravu lesů ve Zvolenu, pobočka Frýdek—Místek 1961.

VIII. setkání turistů Severomoravského kraje

Ve dnech 8.—10. června se uskutečnil v Hranicích VIII. setkání turistů Severomoravského kraje. Z pověření OV ČSTV je organizátorem setkání turistický odbor TJ SIGMA Hranice, který pro hosty z celého kraje připravuje řadu atraktivních vycházek, soutěží a dalších akcí. Také ostatní turistické odbory tělovýchovných jednot v okrese se k setkání připravují vlastními akcemi. Jednou z nich bude již **XIV. ročník dálkového pochodu Moravskou branou**, jehož pořadatelem je turistický odbor TJ SOKOL v Černotíně. V celostátním turistickém kalendáři byl tento pochod ohlášen původně na 2. června, po zařazení do programu VIII. setkání severomoravských turistů se pochod uskuteční v sobotu 9. června se startem v 8 hodin v sokolovně v Hranicích. Každý účastník obdrží při startu mapu a popis trati podle volby na 50 km, 30 km nebo 15 km. Pochod se koná za každého počasí, mládež do 15 let se může zařadit jen v doprovodu dospělých. Blíže pokyny k pochodu Moravskou branou poskytne Jiří Hanzlíček, Hranice, U kostelíčka 492.

Pro milovníky přírody bude v době VIII. setkání turistů Severomoravského kraje jistě přitažlivá **návštěva arboreta střední lesnické technické školy v Hranicích**, jež ve dnech turistického srazu bude přístupno návštěvníkům s odborným výkladem. V arboretu na ploše 2,34 ha je možno spatřit 1050 dřevin, jež systematicky patří do 97 rodů, z nichž je 15 jehličnatých a 82 listnatých. Celkem se tu pěstuje k didaktickým účelům 197 druhů a forem dřevin, z nichž polovinu tvoří dřeviny cizokrajné. Podle původu pochází 30 % druhů ze Severní Ameriky, 17 % z Asie a 53 % druhů je domácího původu.

Dalším cílem vycházek turistů bude jistě **naučná stezka lesnická ve školním polesí střední lesnické technické školy**. Stezka v délce 7,5 km tvoří turisticky nenáročný okruh a její trasa, jejímž výchozím a konečným bodem je lesovna školního polesí u Valšovic, je přístupná a zvládnutelná všem milovníkům krás a zajímavostí lesa. Vede lesní cestou, loveckými chodíčky, na čtrnácti zastávkách opatřených orientačními tabulemi s názvem porostu umožňuje návštěvníkům nahlédnout do intimity lesa a jeho zákonitostí. Na několika místech jsou upravena odpočívadla, ze severních svahů Hranické vrchoviny se otevírají široké pohledy do údolí Moravské brány, na Hranice a na celé pásmo Oderských vrchů. V době srazu turistů připravuje lesnická škola pro návštěvníky ukázkou práce s motorovou pilou s lese. Pro návštěvníky byl vydán „Průvodce naučnou stezkou lesnickou školního polesí Valšovice SLTŠ Hranice“, kterou připravil ing. Vojtěch Richtár CSc.

-LN-

Sportovci TJ Cementárna hodnotili

TJ CEMENTÁRNA Hranice při bilanci uplynulého roku, který byl jubilejním dvacátým rokem trvání jednoty, mohla konstatovat dobré výsledky. Jednota soustřeďuje 328 členů, v soutěžích měla 11 družstev. Špičkovým odvětvím sportu zůstává **házená**, jejíž družstva sehrála celkem 136 utkání, z toho 9 zápasů mezinárodních. Družstvo starších žáků zvítězilo na jaře v oblastním přeboru a postoupilo do krajského přeboru a v soutěži Valašské ligy obsadilo první místo.

Velmi dobrých výsledků dosáhl **oddíl tenisu**, zvláště v práci s mládeží. Řada mladých tenisových nadějí se v uplynulém roce zúčastnila nejen mistrovských soutěží, ale i hodnotných celostátních a krajských turnajů žáků, dorostenců a dorostenek. Družstvo dorostu po dobrých výsledcích bylo v roce 1978 zařazeno do soutěže krajského přeboru II. třídy a po velmi úspěšných utkáních v závěru překvapivě a přitom zaslouženě zvítězilo a vybojovalo si postup do krajského přeboru první třídy jako nejvyšší soutěže dorostu. Významného úspěchu dosáhla **Ivana Franková**, jež se stala **okresní přebornicí v soutěži jednotlivců**, ve čtyřhře spolu s Danielou Sklenářovou získala ve dvojicích rovněž přebornický titul. Za příznivé umístění v dalších přeborech se v celostátním měřítku zařadila mezi **100 nejlepších dorostenek v ČSSR. Oddíl tenisu je také nositelem názvu „vzorný oddíl ČSTV II. stupně“** a bude usilovat o získání I. stupně. Oddíl házené mužů i žen je nositelem III. stupně názvu „vzorný oddíl“. Sportovci TJ Cementárna také se vyznačují značnou pracovní aktivitou, při úpravách sportovních zařízení vykazali v roce 1978 celkem 2334 brigádnických hodin, z toho 1393 hodin připadlo na tenisty. -LN-

Z hranického kulturního života

XVIII. ročník celostátní literární soutěže studentů a učňů „Strážnice Marušky Kudeřikové“ 1979 vyvrcholil v Severomoravském kraji 30. března vyhodnocením krajského kola, jež už po druhé uspořádal SmKV SSM ve spolupráci s OV SSM, střední lesnickou technickou školou a Jednotným klubem pracujících v Hranicích. V úvodním kulturním pořadu se představil pěvecký soubor střední technické školy, za řízení uč. Josefa Slimáčka uvedl pásmo sovětských a českých písní. Tajemník SmKV SSM ing. Jiří Cienciala vzpomněl hrdinných činů mladých lidí v kritických dobách a vyzvedl příklad mladá studentky Marušky Kudeřikové, jež položila život v boji proti fašismu. Kladně zhodnotil činnost současných mladých lidí, kteří prokazují své hrdinství prací pro společnost a plní úkoly stanovené II. sjezdem SSM. Ukázky ze své tvorby přednesl jeden z nejmladších úspěšných autorů Šimon Konečný z Karvíné, další vyhodnocené verše vyslechli posluchači z úst člena odborné poroty básníka dr. Jaroslava Mazáče z Přerova. Výsledky letošního krajského kola uvedl předseda odborné poroty řed. ing. Jiří Sumara: V oboru poezie obdržela cenu KV SSM Ivana Kalinová z gymnázia v Příboře, v oboru prózy si cenu KC SSM odnesla Marie Váňová z gymnázia v Přerově. Cenu krajské mírové rady a čestné uznání KV SSM obdržela Alena Tichá z gymnázia v Olomouci. V závěru slavnostního vyhodnocení, jež se už stává tradiční akcí hranického kulturního života, odevzdal tajemník Sm KV SSM ing. Jiří Cienciala předsedovi odborné poroty soutěže řed. ing. Jiřímu Sumarovi stříbrnou medaili ÚV SSM „Za socialistickou výchovu mládeže“.

Klub mladých filatelistů 37—45 v Hranicích za vedení Aloise Jakubce vyvíjí dobrou činnost. Mladí členové klubu Lubomír Dohnal a Petr Sehnoutka se zúčastnili úspěšné výstavy poštovních známek na téma „Únor a známka“ v Havířově. L. Dohnal za expozit „Cesta k vítězství“ obdržel stříbrnou medaili, expozit P. Sehnoutky „Kosmické úspěchy SSSR“ byly ohodnoceny velkou poctivou stříbrnou medailí. Členové klubu se zapojují i do veřejně prospěšné práce.

Členové skupiny SSM při lidové škole umění v Hranicích za vedení uč. Josefa Vývody připravili na 29. březem další večer, na němž spojili ukázky impresionismu v hudbě s díly výtvarného umění. Do ovzduší hudebního impresionismu uvedla posluchače Monika Tugendlieblová, profesorka ostravské konzervatoře známým preludiem Clauda Debussyho „Dívka s vlasy jako len“. Mladý výtvarník, učitel lidové školy umění Miloš Mlčoch v přehledném výkladu podal charakteristiku impresionismu jako uměleckého směru a zaměřil se na projevy impresionistického malířství, jehož podstatu dokumentoval na četných diapozitívech s reprodukcemi obrazů E. Maneta, C. Moneta, A. Renoira aj. Druhá část večera byla věnována impresionistické hudbě, o níž zasvěceně hovořil uč. J. Vývoda, jeho výklad doprovodila prof. Monika Tugendlieblová mistrovským přednesem Sonatiny M. Ravela a druhou částí cyklu Obrazů C. Debussyho. Prokázala nejen hudební mistrovství, ale zejména pochopení pro podstatu impresionistické hudby. Ze svého vztahu k hudbě C. Debussyho se také prostým, přitom upřímným způsobem vyznala v krátkém interview s uvádějícím J. Vývodou.

Městská knihovna v Hranicích už tradičně v Měsíci knihy pořádá setkání se svými dlouholetými čtenáři. Také letos 27. března se sešli četní věrní návštěvníci knihovny na besedě, na níž ředitelka Jitka Jesenská v úvodu vzpomínala na práci knihovny a na kulturní život v Hranicích před dvaceti lety v roce

1959. Tradičně také uvedla ukázky ze zajímavých novinek současné knižní produkce. V závěru přijalo sedm věrných čtenářů, kteří nepřetržitě navštěvují knihovnu po dobu dvaceti let, knižní pozornost. Byli to letos: Augustin Šimek, MUDr. Ludmila Kropáčková, uč. Marie Hradilová, uč. Karla Dvorská, uč. Soňa Retková, uč. Marie Nitschmannová a prof. Karel Holešovský.

Gustav Oplustil a Čs. televize v Hranicích

Ve dnech 2.—9. dubna 1979 natáčeli pracovníci Čs. televize zábavný pořad „Dostaveníčko v Hranicích“. Autorem scénáře je hranický rodák Gustav Oplustil, známý tvůrce mnoha úspěšných televizních pořadů. Žije už řadu let mimo své rodiště, proto ho chceme obyvatelům našeho města blíže představit.

Gustav Oplustil se narodil 2. srpna 1926, v Hranicích prožil svá dětská léta. Velmi brzy ho začalo přitahovat divadlo. Jak sám vzpomíná, na sklonku druhé světové války se vytvořil malý soubor několika mladých lidí, kteří pod názvem Učňovská besídka v tehdejší učňovské škole v budově býv. nemocnice (nyní SOU SIGMA) uváděli divadelní hry, např. Šamberkův Blázinec v prvním poschodí, V. Nováka Sběratel obrazů a zvláště jednoaktovky jako Stroupežnického Zvíkovského raráška nebo Nerudovu Prodanou lásku. Gustav Oplustil tehdy vytvořil i úspěšnou vlastní divadelní revue. Pochopení pro tyto snahy mladých lidí projevili tehdy členové dočasně zastaveného Beskydského divadla František Benoni a Ladislav Šklíba, jejich činnost sledoval také jeden z předních činitelů tehdejšího amatérského divadla v Hranicích prof. Vladislav Hamšík, který po osvobození v roce 1945 se stal potom uměleckým šéfem nového Beskydského divadla. Rozpoznal brzy herecké vlohy Gustava Oplustila a umožnil mu vystupování se souborem Beskydského divadla, už např. v tzv. Revolučním pásmu, které divadlo uvádělo na počest vítězství nad fašismem. V nové sezóně 1945/1946 se už Gustav Oplustil stal členem souboru Beskydského divadla a po vykonání státní herecké zkoušky v roce 1946 vytvořil na jevišti Beskydského divadla za ředitele Vladislava Hamšíka a Karla Nováka řadu postav.

V letech 1948—50 při výkonu vojenské služby vystupoval ve velkém souboru Armádního uměleckého souboru a spolu s dalšími herci Ot. Brouskem, L. Bezubkou a jinými hrál v malé zábavné skupině pro vojáky. Po návratu do Beskydského divadla v letech 1950—53 pokračoval v herecké činnosti, současně navázal i na dřívější literární činnost, tvořil humoristické povídky a divadelní scénky. Spolu s Jiřím Letenským vytvořil v Beskydském divadle také loutkovou scénu pro děti, pro něž napsali hru „Bedáček a obr Dobr“. Další hra pro děti, kterou Gustav Oplustil vytvořil samostatně pod názvem Černouškova země, se hrála s úspěchem nejen v Beskydském divadle, ale i v Praze.

Další Oplustilova hra „Po západu slunce“ s aktuálním politickým námětem přinesla autorovi nabídku na členství v tehdejší Armádním divadle v Praze na Vinohradech, kde po dobu pěti let pod vedením nár. umělce Jana Škody režisoval s uměleckým souborem všechny pořady připravované pro posádky v různých místech. Po ukončení činnosti Armádního divadla nastoupil jako vedoucí dramaturg v Městském domě osvěty v Praze, což byla instituce, jež or-

ganizovala estrádní činnost k slavnostním příležitostem po celém státě. Po celou dobu vystupoval Gustav Oplustil také jako herec a konferoval na estrádách. Po dvou letech této činnosti byl znovu pozván do **Armádního uměleckého souboru** do funkce režiséra, vedoucího uměleckého tělesa a satirické scény a připravoval i velké programy pro zahraniční zájezdy AUS do NDR, Rumunska, na Kubu.

V roce 1963 nastoupil Gustav Oplustil do **Čs. televize**. Jako vedoucí dramaturg a scénárista zábavných pořadů vytvořil stovky scénářů pro televizní pořady a filmy, je rovněž autorem scénářů pro několik celovečerních filmů, např. **Tak láska začíná**, **Dva muži hlásí příchod**, **Kam slunce nechodí**. Ve dvojici s režisérem Zdeňkem Podskalským vytvořil řadu televizních cyklů, např. v cyklu **BEJVÁVALO** zachytili starou Prahu od pouťových atrakcí přes šantány až po kabarety, na to navázal Gustav Oplustil čtrnáctidílným **cyklem lidového kabaretu U ZVONEČKU** a nyní pokračuje moderním televizním kabaretním cyklem **„Kabaret dobré pohody“**, pro který už tvoří 25. pokračování. S režisérem Zdeňkem Podskalským jsou také autory moderního typu muzikálu ve formě hudební grotesky: **„Sedm žen Alfonse Karáska“**, **„Alfons Karásek v lázních“**, **„To byla svatba strýčka“**, v nichž hlavní role psal přímo pro zasl. umělce Miloše Kopeckého. S Čs. televizí pracoval Gustav Oplustil také často v cizině, např. v Belgii, Švýcarsku, Polsku, SSSR, Rumunsku, v NSR a na Kubě.

Šestnáctiletá činnost v Čs. televizi přinesla Gustavu Oplustilovi také řadu uznání: tak za pořad **„Sedm žen Alfonse Karáska“** a za cyklus **„Dvacet minut s písničkou“**, kterým přispěl k objevování mladých talentů, mu byla už dvakrát udělena **cena Čs. televize**, je rovněž nositelem čestných titulů **„vzorný pracovník a „zasloužilý pracovník Čs. televize“**. V současné době byl jmenován **zástupcem šéfredaktora hlavní redakce zábavných pořadů Čs. televize**.

I když Gustav Oplustil žije už tolik let mimo Hranice, na rodné město nezapomíná, jak nám také řekl:

„K rodným Hranicím mám stále velmi blízký vztah, neuplynul snad ani jeden rok, abych se ve svém rodišti aspoň čtyřikrát neobjevil a neprošel známá místa, ke kterým patří především povodí Bečvy, neboť od mládí je mou velikou zálibou rybaření. Ale v první řadě jsem tu měl rodiče, které jsem navštěvoval, dále strýce a sestru a to je jistý důvod, který mne sem přivádí dodnes. Samozřejmě, že při svých návštěvách bedlivě sleduji vývoj města, jeho výstavbu, a třebaže je mi trochu smutno, že místa mého dětství, což je podél říčky Veličky, kus Gallášovy ulice zmizelo, uvědomuji si současně, že vzhled a rozmach města potřebuje prostor, který se musí najít a uvolnit. Velmi dobře si vybavuji podobu starého Struhlouska v kontrastu s dnešním moderním sídlištěm v těchto místech. Je to jasný doklad o přednostech naší doby. Samozřejmě, že žádná moje návštěva v rodišti se neobešla bez procházky do lázní Teplíc nad Bečvou.“

Na Hranice mám stále živé vzpomínky, vždyť nejraději člověk vzpomíná na dětství. Dalo by se říci, že Hranice jako mé rodné město a tedy místo mého dětství do značné míry formují mou literární tvorbu, neboť i když píši o zcela jiných věcech, určitě postavy nebo prostředí mne víceji ve vzpomínkách do míst, která tak důvěrně znám a na něž rád vzpomínám. Čím přibývá roků, tím častěji se sem vracím.“

Rozmlouval L. Novotný

Jiří Mahen a lázně Teplice nad Bečvou

22. května uplyne 40 let od tragického odchodu básníka, prozaika, dramatika, publicisty a agilního brněnského kulturního pracovníka **Jiřího Mahena**.

Čáslavský rodák, vlastním jménem Antonín Vančura, narozen 12. prosince 1892, vyrůstající ve stísněných sociálních poměrech, po absolvování gymnázia v Čáslavi a v Mladé Boleslavi a po studiu češtiny a němčiny na filozofické fakultě pražské univerzity učil ve školním roce 1907—1908 jako suplující profesor na reálné v Hodoníně. Jeho působení na **obchodní škole v Prerově v letech 1908—1910 připomíná pamětní deska umístěná na Horním náměstí**.

Z jeho bohaté a mnohostranné kulturní činnosti uvádíme, že od roku 1907 byl redaktorem Lidových novin, v letech 1918—1922 zastával funkci dramaturga Národního divadla v Brně, současně v období 1920—1924 přednášel na nově založeném dramatickém oddělení brněnské konzervatoře. Jako knihovník měl rozhodující podíl na budování nově založené české městské knihovny v Brně. Není úkolem našeho článku přimést přehled Mahenova mnohostranného díla, připomeňme však aspoň z jeho prozaické tvorby jeho román **„Kamarádi svobody“** (z roku 1909) o palčivých zážitcích a problémech mladé generace, jeho **„Rybářskou knížku“** (z roku 1921) naplněnou poezií světa řek, dobrodružnými příběhy z činnosti rybářů a poznatků o rybách. Do dějin českého divadla se Jiří Mahen zapsal trvale zejména dramatem **„Janošík“** (z roku 1910), svědčícím o jeho sympatiích ke Slovensku, obrazem boje za svobodu **„Mrtvé moře“** a lyrickou komedií **„Ulička odvahy“**.

S Jiřím Mahenem jako člověkem nás seznamuje nedávno vydaná **vzpomínková kniha Karly Mahenové „Život s Jiřím Mahenem“** (Mladá fronta 1978). Přináší nejen mnoho zážitků autorky z dvaceti let společně prožitých s Jiřím Mahenem, ukazuje jeho zájmy umělecké i přírodovědné, ale také styk s mnoha přáteli z kruhů literárních, k nimž patřil zvláště V. Nezval, V. Vančura, Fr. Halas a další z kruhů divadelních a výtvarnických. Živě jsou také podány vzpomínky na společně dovozené u moře. Pro nás je i zajímavé poznání, že paní Karla Mahenová, rozená Haselmannová pocházela z Valašského Meziříčí. Z jejího vyprávění před námi vyrůstá Jiří Mahen jako člověk obdařený nesmírnou životní energií, vytrvalostí, pracovitostí, ale přitom velmi citlivý, na kterého působily hluboce jak sociální rozpory, tak národnostní útlak. Jak připomíná Štěpán Vlašín v předmluvě k uvedené vzpomínkové knize, vyznačoval se Jiří Mahen také schopností nestárnout, neustrnout na dosaženém, měl otevřený, přátelský vztah k začínajícím umělcům.

Mahenovo trvalé všestranné pracovní vypětí se projevilo po čase na jeho **zdravotním stavu**. Už v roce 1936 lékař doporučoval Mahenovi klid a nepřepínání tělesných ani duševních sil, proto se v tomto roce vzdal spolupráce s redakcí deníku Svoboda. Mnoho energie však si vyžádalo jeho knihovnické povolání, těžce nesl, že na veškerou knihovnickou práci byl téměř sám a marně usiloval o přidělení důstojnějších místností pro umístění knihovny. Jak uvádí Karla Mahenová, velmi hluboce prožíval odtržení pohraničního území od naší republiky po mnichovském diktátu na podzim 1938, o vánocích téhož roku ho vzrušila smrt Karla Čapka, v lednu 1939 po zprávě, že brněnská obec upustila od stavby Osvětového domu, v němž měla být umístěna i městská knihovna, se nervově zhroutil. Velmi citlivě pak reagoval na další vzrušující události ve svém okolí, zejména na tragický 15. březen 1939. Jeho zdravotní stav se tak zhoršil, že ošetřující lékař doporučil další léčení u odborníka pro nemoci nervové. Primář dr. Lauterer mu navrhl pětiměsíční zdravotní dovolenou a léčení v lázních.

„Doporučoval buď Poděbrady nebo Teplice nad Bečvou a výslovně uvedl, že musím jet s Mahenem, že sám jet nesmí“, píše Karla Mahenová. *„Rozhodli jsme*

se tedy pro Teplice, protože to bylo blíže než Poděbrady a také proto, že v únoru Mahen již v Poděbradech na léčení byl a vydržel tam pouhé tři dny.

Jeli jsme tedy narychlo do Teplíc 24. dubna. Do lázní jsme přijeli po silném dešti, všechno bylo mokré, studené, nepřívetivé. Jaro zde bylo opožděno. V Brně už kvetly jabloně a v Teplicích rozkvetly až poslední týden našeho pobytu. Ubytovali nás v sanatoriu na svahu, v podkrovním pokoji ve třetím patře. Okno bylo malé, v úzkém podkrovním výklenku, a muselo se vystoupat na stupínek, chtěl-li se člověk podívat ven. Vyhlídku nabízelo dolů směrem k nádraží, a když jsme se nahnuli, bylo vidět v dálce modré kopce Beskyd, které lákaly a na které se Mahen rád díval, neboť Radhošť měl stejně rád jako Javořinu.

Lékařská prohlídka byla zevrubná, zvláště u Mahena. V lázních samozřejmě vystupoval pod vlastním jménem Antonín Vančura, byl tedy vyšetřujícím lékařem neznám. Mahen byl u prohlídky asi velmi rozčilen. Když jsem přišla na řadu já, říkal mně lékař, že Mahenův zdravotní stav je hrozný.

Přece však léčení, koupele a malé procházky působily příznivě. Také styk s dobrým známým dr. Leopoldem Spíškem z Valašských Kloubouk působil na Mahena osvěžujícím dojmem.

„Naše procházky nebyly velké, šli jsme kolem vody a na oba mosty, na kterých jsme jako vždy a všude vydrželi dlouhou dobu stát a pozorovat ryby pod mostem. Za týden po našem příjezdu začalo u Mahena zřejmě zlepšení stavu, měla jsem z toho radost. Bylo zřejmo, že Mahen ožil a že se mu daří lépe. Tak to šlo celý druhý týden až do soboty 6. května“ uvádí paní Karla Mahenová. Toho dne však dr. Spíšek ve spánku podleh srdeční mrtvici a tato událost zapůsobila na Jiřího Mahena přímo drtivě, jeho stav se opět zhoršil, začal být zádušný, obíral se zřejmě stále myšlenkou na smrt. Denně psal několik lístků a dopisů svým přátelům, ale když nedostával od nich odpovědi, cítil se velmi osamělý.

„Ke konci pobytu došlo ke zhoršení zdravotního stavu, k chvilkové poruše řeči, takže lékaři ani nechtěli povolit odjezd domů. Ale druhý den ráno šel již zase pracovat do knihovny, ačkoliv měl ještě týden dovolené. A za týden byl mrtev! Březnové obsazení našeho území Němci a úbytek fyzických i psychických sil vehnaly jej do neřešitelné krize“, vysvětluje paní Karla Mahenová.

22. května 1939 v deštivý jarní den Jiří Mahen dobrovolně ukončil svůj život.

Jméno a dílo Jiřího Mahena je však v naší literatuře stále živé. Proto pokládáme za vhodné připomenout našim čtenářům i úlohu, jakou sehrály lázně Teplice nad Bečvou v jeho plodném, neustálou prací vyplněném životě.

L. Novotný

ZEMŘELÍ OBČANÉ Z HRANIC V BŘEZNU 1979

Zofie Běhalová, Drahotuše, Pod hrádkem 174, nar. 5. 4. 1903
Anna Ambrožová, Velká 56, nar. 1. 6. 1890
František Vinkler, Drahotuše 78, nar. 2. 11. 1929
Jan Bieber, Komenského 229, nar. 12. 5. 1912
František Kunderát, Drahotuše, Nábřeží 320, nar. 31. 7. 1917
Anežka Kuchařová, Hřbitovní 520, nar. 2. 12. 1914
Václav Pavlica, Drahotuše 297, nar. 22. 9. 1905
Marie Vepřeková, Tyršova 395, nar. 28. 1. 1893
Václav Bártík, Revoluční nám. 741, nar. 17. 7. 1905
Pavla Sprušanská, Leninova 23, nar. 31. 5. 1897.

ČEST A VDĚČNÁ PAMĚŤ VŠEM ZEMŘELÝM SPOLUOBČANŮM!

Z hranických podniků

Sdružená brigáda koncernového podniku SIGMA Hranice, vedená hrdinou socialistické práce Josefem Králem, intenzivní prací dělníků a techniků splnila k 15. březnu 1979 své úkoly v oblasti produkce, stanovené socialistickým závazkem pro čtvrtý rok 6. pětiletky. Vytyčený cíl závazku v objemu 1 540 000 Kčs byl překročen na 1 595 000 Kčs. Tímto úspěšně splněným závazkem nastoupila sdružená brigáda už do posledního roku 6. pětiletky.

K tomuto úspěchu dostala sdružená brigáda řadu blahopřání od našich předních stranických a státních představitelů. Tajemník ÚV KSČ Josef Kempný v osobním dopise mimo jiné uvedl: „V tomto vynikajícím pracovním úspěchu spatřuji projev vysokého uvědomění a odhodlání co nejvíce přispět k budování vyspělé socialistické společnosti.“ Předseda vlády ČSSR dr. Lubomír Štrougal ve svém blahopřání napsal: „Plněním vašeho náročného a příkladného závazku přispíváte k rozvoji a propagaci nových forem práce a k lepšímu zabezpečování potřeb národního hospodářství. Svou průkopnickou prací se tak významně podílíte na naplňování úkolů 6. pětiletky a závěrá 3. pléna ÚV KSČ“. Radost a uspokojení nad výsledky sdružené brigády Josefa Krále vyslovil rovněž tajemník OV KSČ RSDr. Fr. Novosad a tajemník OV KSČ Jan Novotný.

V mezipodnikové soutěži v rámci výrobně hospodářské jednotky generálního ředitelství CEVA — Cementáren a vápenek obdržel za hospodářské výsledky roku 1978 n. p. Hranická cementárna a vápenice čestné uznání generálního ředitele a oborového výboru pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot.

Při povinném hodnocení kvality bylo v roce 1978 87,4 % hodnocených výrobků n. p. Hranická cementárna a vápenice zařazeno do I. stupně jakosti a 12,6 % do II. stupně jakosti.

Na rok 1979 připadají dvě výročí čs. hydrometeorologické služby: 25 let od vzniku Hydrometeorologického ústavu a 60 let od založení Státního ústavu meteorologického. Při této příležitosti byla uspořádána ve dnech 27. a 28. března 1979 v Praze vědeckotechnická konference, na které byl zvýrazněn přínos hydrometeorologické služby pro rozvoj socialistické společnosti. Při této příležitosti byla také oceněna dlouholetá práce zasloužilých pracovníků v hydrometeorologii. Mezi 12 vyhodnocenými dobrovolnými pozorovateli v ČSR byl také Bohumil Hruška z Hranic, který z rukou ministra vodního a lesního hospodářství převzal čestné uznání za dlouholetou obětavou a svědomitou práci dobrovolného pozorovatele podzemních vod a zároveň obdržel plaketu A. Strnada vydanou meteorologickým ústavem v pražském Klementinu 1975. Bohumil Hruška jako dobrovolný pozorovatel Hydrometeorologického ústavu už po dobu 25 let jednou týdně měří hladinu podzemních vod v sondách v oblasti Hranic a získané údaje pravidelně měsíčně spolu s hlášením o stavu počasí postupuje do ústavu v Brně. Podílil se tak na plnění důležitého úkolu, který se provádí v mezinárodním měřítku.

BLAHOPŘÁNÍ SPOLUOBČANŮM, kteří se v květnu dožívají

75 let:

František Smetivý, Hranice, Smetanovo nábř. 9
Stanislav Šuba, Hranice, Kropáčova 624
Marie Čechová, Hranice, Hřbitovní 22
Anna Baďurová, Hranice, Husitská 5
Marie Ostravská, Hranice, Trávnícká 518
Vlasta Bezděková, Hranice, Sklenný kopec 771
Richard Vagrůčka, kpt. Jaroše 882
Amálie Geschvinderová, 1. máje 1281
Ladislav Melkus, Hranice, Drahotuše

80 let:

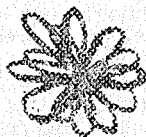
Olga Vaculíková, Hranice, Trávnícká 17
Aloisie Skřičilová, Velká 9
Anna Pavelková, Drahotuše, Nádražní 80

85 let:

Ludmila Traubová, Drahotuše, Hranická 201
Ferdinand Vavřík, Olšovec 43
Marie Kuchyňková, Teplice n. Bečvou 97

92 let:

Zofie Richterová, Hranice, Skalní 1249

Všem dobré zdraví a hodně životní pohody do příštích let!

PROGRAMY JKP

Čtvrtek 3. 5.
sál JKP
19.30 hodin
Koncert populární hudební skupiny
K A T A P U L T

Sobota 12. 5.
sál JKP
16.30 hodin
SLAVNOSTNÍ UKONČENÍ
kursu společenské a předtaneční výchovy

Neděle 13. 5.
sál JKP
19.30 hodin
Literárně hudební montáž
MILĚ SETKÁNÍ se ZASL. UMĚLCEM ZDENĚKEM BUCHVALDKEM
Účinkují: zasl. umělec Zdeněk Buchvaldek, Beno Blachut, Ivona Valentová, František Vyhmal, Taťána Mollendová, ing. Miroslav Chytil, Vlasta Ziegner

Středa 16. 5.
sál JKP
17.30 hodin
SLAVNOSTNÍ UKONČENÍ
kursu předtaneční a společenské výchovy

Středa 23. 5.
sál LŠU
19.30 hodin
Koncert KPH
TALICHOVO KVARTETO

Neděle 27. 5.
sokolovna
9.00 hodin
krajské kolo soutěže
VELKÝCH DECHOVÝCH ORCHESTRŮ

Pondělí 28. 5.
sál JKP
19.00 hodin
MLADÍ ZPÍVÁ
koncert vítězných dětských pěveckých sborů

Výstavy:

U příležitosti 20 let činnosti fotokroužku při JKP Hranice se uskuteční výstava prací jeho členů v lázních Teplicích n. Beč. Výstava se bude konat od 21. května do 3. června v kult. místnosti lázeňské budovy Praha a ve vstupní hale budovy Moravan.

Dne 1. května 1972 byla v našem městě otevřena stálá výstava akvariálních rybek. Výstava se nachází v místnosti bývalé prodejny Maso-uzeniny ve Svato-plukově ulici. Výstavu vybudovali a její provoz zajišťují jednotný klub pracujících a Český svaz chovatelů drobného zvířectva č. 2 Hranice.

Na místě výstavy je možné zakoupit krmivo, akvarijní rybky a pomůcky potřebné pro jejich chov.

Výstava je otevřena tři dny v týdnu podle uvedeného rozpisu u vchodu.

PROGRAMY KIN

Kino Svět:

-
4. 5.—7. 5. POSLEDNÍ POLIBEK
Francouzská filmová veselohra. V hlavní roli A. Girardotová.
Film je mládeži nepřístupný.
-
8. 4.—10. 4. DIEVČA Z JEZERA
Premiéra slovenského filmu. Film je mládeži přístupný.
-
11. 4.—14. 4. MARATONEC
Americký dobrodružný film, mládeži nepřístupný.
-
15. 4.—17. 4. PAST NA KACHNU
Český film, mládeži přístupný.
-
18. 4.—21. 4. NELÍTOSTNÝ SOUBOJ
Lino Ventura v hlavní roli franc. kriminálního filmu. Film
je mládeži nepřístupný.
-
22. 4.—24. 4. AKCE STADION
Jugoslávský film. Dramatické okamžiky studentské vzpoury
proti fašismu. Film je mládeži nepřístupný.
-
25. 4.—28. 4. NEPŘEMOŽITELNÝ BUKANÝR
Film USA. Odvážný dobrodruh, který rozbouřil Karibské moře.
Film je mládeži nepřístupný.
-
29. 4.—30. 4. SEDM STATEČNÝCH
Dobrodružný film USA, mládeži přístupný.
-
31. 5.
17.30 a 20.00 Představení pro členy Klubu přátel sov. filmu
KRČMA V PJATNICKÉ ULICI
-
1. 6.—4. 6. PÍSEŇ O STROMU A RŮŽI
Český film. O lásce, přátelství a spolupráci na velkém díle.
Film je mládeži přístupný.
-
- Začátky představení v 17.30 a ve 20 hod. Od 18. května pou-
ze v 17.30 hod.

Představení pro děti — každou sobotu v 15.30 hod.

-
7. května BOLEK, LOLEK A ČÁP
Oblíbené polské pásmo
-
8. května JAK SE BUDÍ PRINCEZNY
Český film podle pohádky O šipkové Růžence.
-
12. května HONZA MÁLEM KRÁLEM
Česká pohádka.
-
19. května PABIČKA ČARODĚJKA
České pásmo filmových pohádek.
-
26. května MALÝ PRINC
Film podle lidové pohádky.
-
2. června O PÍTAČÍ VÍLE A STATEČNÉM PASTÝŘI
Sovětský film podle staré legendy.

Představení pro mládež — každou neděli v 15 hod.

-
9. května ANTON ŠPELEC OSTROSTŘELEC
Starší česká filmová veselohra.
-
13. května HVĚZDA PADÁ VZHŮRU
Český muzikál s K. Gotem.
-
20. května FANTOMAS SE ZLOBÍ
Francouzský fantastický film.
-
27. května MĚĎA BĚĎA
Kreslený film USA.
-
3. června VESELÝ ROZVOD
Španělský film.

Letní kino:

-
18. 5.—21. 5. STŘEPY PRO EVU
Český film, mládeži přístupný.
-
22. 5.—24. 5. RADOST AŽ DO RÁNA
Česká filmová komedie ze současnosti. Film je mládeži nepřístupný.
-
25. 5.—28. 5. ČERNÝ MEČ
Dobrodružný příběh ze zákulisí španělského království. Film je mládeži nepřístupný.
-
29. 5.—31. 5. NOVOMANŽELKA
Španělský film, mládeži nepřístupný.
-
1. 6.—4. 6. HLUBINA
Americký film režiséra Schlesindera. Film je mládeži nepřístupný.

Kino Drahotuše:

-
1. 5. v 19.30 hod. KARPATY, KARPATY
2. 5. v 19.30 hod. Vyprávění o Sidoru Kovpakovi, legendárním hrdinovi druhé světové války. Film je mládeži přístupný.
-
4. 5. v 19.30 hod. STRACH NAD MĚSTEM
J. Belmondo v hlavní roli francouzského dobrodružného filmu. Film je mládeži nepřístupný.
-
8. 5. v 17.00 a v 19.30 hod. STÍNY HORKÉHO LÉTA
Český film. Drama statečnosti a samoty. Film je mládeži přístupný.
-
11. 5. v 19.30 hod. PENELOPA
13. 5. v 17.00 hod. Božidara Turzonovová v hlavní roli slovenského filmu. Film je mládeži přístupný.
-
13. 5. v 19.30 hod. SBOHEM, PANE PROFESORE
Starší anglický film, mládeži nepřístupný.

-
16. 5. v 19.30 hod. HOCHŠTABLER
Bulharský film. Výpověď profesionálního podvodníka. Film je mládeži nepřístupný.
-
18. 5. v 19.30 hod. NIKOLIV, PŘÍPAD SKONČIL ŠTASTNĚ
20. 5. v 19.30 hod. Italský film. Psychologický příběh o zločinu a svědomí. Film je mládeži nepřístupný.
-
20. 5. v 17.00 hod. DĚDEČEK MÁ PLÁN
Španělský film. Komedie o lásce, která kvete v každém věku. Film je mládeži přístupný.
-
23. 5. v 19.30 hod. HRA O JABLKO
FILM ČSSR. Komedie, zaujatá proti mužům. Film je mládeži do 18 let nepřístupný.
-
25. 5. v 19.30 hod. REGLENTKA
27. 5. v 19.30 hod. Španělský film. Drama o lásce a žárlivosti. Film je mládeži nepřístupný.
-
27. 5. v 17.00 hod. KDYBY TISÍC KLARINETŮ
Starší český hudební film. Film je mládeži přístupný.
-
30. 5. v 19.30 hod. KRČMA V PJATNICKÉ ULICI
Sovětský film. Napínavé střetnutí kriminalistů se zločnickou bandou. Film je mládeži přístupný.

Představení pro děti a mládež — každou neděli ve 14.30 hod

-
9. května ULIČNÍCI NA PRAZDNINÁCH
Mažarský film. O kočce, tajemné truhle a zloději.
-
13. května HONZA MÁLEM KRÁLEM
Česká pohádka o tom, že neprohloupí kdo srdce má a není skoupý.
-
20. května NETOPYŘÍ ZÁMEK
Mažarský film. Neobyčejné prázdninové dobrodružství.
-
27. května MALÝ PRINC
České filmové pásmo.

Upozorňujeme majitele slevenek, že sleva na vstupné jim bude přiznána jen při předložení celé průkazky.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and appears to be a formal document or report.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and appears to be a formal document or report.

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic n. B. vydává Jednotný klub pracujících
v Hranicích. Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc.